

319.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 marca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych rolników.

Na podstawie art. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Za zaległości podatkowe rolników uznaje się nieuiszczone w terminach ustawowych należności podatkowe, przypadające od nieruchomości gruntowej. Do nieruchomości gruntowej nie zalicza się przemysłów, mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, jak gorzelnie, browary, cukrownie, krochmalnie, młyny, cegielnie i inne rodzaje przemysłu gospodarczego.

2) O ile podatek wymierzony został łącznie od nieruchomości gruntowej i innych obiektów majątkowych względnie źródeł dochodowych, wówczas przewidziane w niniejszym rozporządzeniu ulgi mają zastosowanie tylko do tej części zaległości podatkowej, która proporcjonalnie przypada na nieruchomość gruntową.

§ 2. 1) Powstałe przed dniem 1 października 1931 r. zaległości rolników w następujących państwowych podatkach wraz z dodatkami państwowymi i samorządowymi: gruntowym, dochodowym, majątkowym oraz spadkowym — odracza się do dnia 15 sierpnia 1933 r.

2) Od zaległości wymienionych w ustępie 1) nie będą pobrane za czas odroczenia odsetki za odroczenie.

3) Ulgi przewidziane w ustępie 1) i 2) nie będą stosowane do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika. Ocena, czy powstanie zaległości spowodowane zostało jawną złą wolą płatnika, należy do Ministerstwa Skarbu po wysłuchaniu opinii komitetów wojewódzkich do spraw finansowo-rolniczych. Za zaległości powstałe wskutek jawnej złej woli płatnika nie będą uznane zaległości poniżej 1.000 zł oraz zaległości powstałe po dniu 31 grudnia 1929 r., jak również rozłożone na raty zaległości w podatku spadkowym bez względu na wysokość kwoty, — z wyjątkiem wypadków, kiedy płatnikowi udowodniono fałszywe zeznanie lub inne przestępstwo podatkowe.

4) Warunki spłaty zaległości wymienionych w ustępie 1) unormuje odrębne rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 3. Płatnikom, którzy w okresie do dnia 31 grudnia 1932 r. uskutecznią dobrowolnie wpłaty na poczet zaległości wymienionych w ustępie 1) § 2, przyznaje się następujące ulgi:

a) bonifikaty w sumach tych zaległości w zależności od czasu dokonania wpłaty, a mianowicie:

		przy wpłatach uskuteczniionych	
do dnia	30 czerwca 1932 r.	— 100%	wpłaconej sumy
" "	30 września "	— 75%	" "
" "	31 grudnia "	— 50%	" "

b) od uskuteczniionych wpłat oraz zbonifikowanych kwot zaległości nie będą pobrane kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie za cały czas od chwili powstania zaległości, na poczet których uskuteczniiono wpłaty.

2) Ulgi wymienione w ustępie 1) przyznawane będą tylko tym płatnikom, którzy w chwili dokonania wpłaty na poczet zaległości wymienionych

w ustępie 1) § 2 już uiścili wszystkie przypadające od nich należności podatkowe powstałe po dniu 30 września 1931 r.

§ 4. 1) Upoważnia się izby skarbowe do odraczania względnie rozkładania na raty na skutek indywidualnych podań płatników zaległości powstałych w okresie od dnia 1 października 1931 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w podatkach wymienionych w ustępie 1) § 2, — nie dłużej jednak niż do dnia 1 października 1933 r.

2) Od rozłożonych na raty i odroczonej w myśl ustępu poprzedniego kwot zaległości podatkowych pobrane będą odsetki za odroczenie w wysokości 8% w stosunku rocznym, względnie — o ile chodzi o zaległości w podatku gruntowym i spadkowym — 4% w stosunku rocznym.

§ 5. Przy wpłatach zaległości podatkowych powstałych po dniu 30 września 1931 r. a rozłożonych na raty względnie odroczonej w myśl § 4, jak również przy wpłatach na poczet tychże zaległości uskuteczonych dobrowolnie po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (poprzednie kroki egzekucyjne nie stanowią w tym względzie przeszkody), — pobrane będą ulgowe odsetki w następującej wysokości:

o ile wpłaty dokonane zostały w miesiącach

- a) kwietniu i maju 1932 r. — bez kar za zwłokę,
- b) czerwcu, lipcu, sierpniu i wrześniu 1932 r. — 3% w stosunku rocznym, względnie — o ile chodzi o zaległości w podatku gruntowym i spadkowym — 2% w stosunku rocznym.

W pozostałych miesiącach do dnia 15 sierpnia 1933 r. od odroczonej względnie rozłożonej na raty zaległości pobierane będą odsetki za odroczenie w myśl ustępu 2) § 4, od innych zaś zaległości — kary za zwłokę w ustawowej wysokości.

§ 6. Płatnikom, którzy korzystają z ulg z tytułu §§ 2 i 4 nie będą udzielane żadne ulgi indywidualne w spłacie bieżących podatków.

§ 7. 1) Powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia koszty egzekucyjne obniża się na okres do dnia 15 sierpnia 1933 r. do wysokości 3%.

2) Koszta egzekucyjne powstałe po terminie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierane będą w dotychczasowej wysokości — 5%.

§ 8. Ulgi wymienione w §§ 2 oraz 4 — 7 stosują się analogicznie do następujących samoistnych danin komunalnych: podatku wyrównawczego dla gmin wiejskich, podatku inwestycyjnego, opłat specjalnych i dopłat drogowych z tem, iż upoważnienia izb skarbowych posiadają wojewodowie, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie.

§ 9. W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie wyjątkowych wypadkach upoważnia się izby skarbowe do umarzania na skutek indywidualnych podań płatni-

ków przypadających od rolników zaległości podatkowych w podatkach:

a) gruntowym	— do wysokości	1.000 zł
c) dochodowym	— " "	4.000 zł i
c) majątkowym	— " "	10.000 zł.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*